

**Acatistul către Dumnezeu Tatăl pentru cei
adormiți**

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mîntuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește de 3 ori). Slavă... Și acum...

Tatăl nostru care ești în Ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în Cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluește-ne pe noi, Doamne, miluește-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit. Nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-ne-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel deoființă cu Tatăl,

Prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat

inimii, pentru a pierde îndurarea Ta și astfel să mă arunce în chinurile deznădejzii, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când inima mea obosită abia va mai bate, luptându-se cu vrăjmașii mântuirii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când voi vărsa lacrimile cele din urmă, semn al nimicniciei mele, primește-le ca o jertfă de pocăință și, în clipele acelea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când cei din jurul meu, simțind sfârșitul vieții mele, Te vor chema în ajutor pentru mine, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când sufletul meu își va lua rămas bun de la lumea aceasta și va lăsa trupul meu fără viață, primește întoarcerea ființei mele la Tine, ca o jertfă ce Ți se cuvine. Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când, în sfârșit, sufletul meu se va înfățișa înaintea Ta și va vedea pentru prima dată strălucirea negrăită a dumnezeirii Tale, nu-l îndepărta de la fața Ta; binevoiește a mă primi în locașurile Tale cele cerești, ca în veci să-Ți cânt și să Te slăvesc.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine! Amin!

stă pe tronul slavei, ca să nu fie rușinați în fața îngerilor și a tuturor sfinților, în fața lumii de sus și a celei de jos. Preasfântă Doamnă, Împărăteasă și Stăpână, tu ești podul care duci la cer pe cei de pe pământ, tu ești deschiderea ușilor Raiului și pe tine te binecuvântăm în veci. Amin!

RUGĂCIUNE PENTRU O MOARTE BUNĂ

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul îndurării, îngenunchez înaintea Ta, cu inimă înfrântă și zdrobită. Ție Îți încredințez ceasul cel din urmă al vieții mele și ceea ce urmează după aceea.

Când picioarele mele slăbite vor face să înțeleg că această corabie a vieții mele se apropie de ținta călătoriei, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când ochii mei slăbiți și tulburați de apropierea morții vor privi stăruitor către Tine, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când mâinile mele tremurânde și amorțite nu vor mai putea ține bine crucea Ta și, fără voia mea, o voi lăsa să cadă peste patul durerii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când urechile mele nu vor mai auzi vorbele oamenilor, ca să asculte glasul Tău, care va rosti judecata de care va atârna iertarea mea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când gândurile mele vor fi întunecate de frica morții, când sufletul meu se va lupta cu duhul întunericului care vrea să-mi acopere ochii

de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru. (3 închinăciuni)

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu

robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întuneric ca pe morții veacului. Și s-a mîhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gîndit. Tins-am către Tine mîinile mele, sufletul meu ca niște pământ fără de apă Ție. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu; să nu întorci fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit; arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei; Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu, și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

Slavă... Și acum...

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție,
Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție,
Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție,
Dumnezeul nostru, slavă Ție.

cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI

Preasfântă Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, către tine, Preacurată, năzuim. Tu ești cetatea cea tare, mijlocitoarea și acoperământul tuturor celor ce aleargă la tine cu credință și nădejde. Te rugăm, ceea ce ești binecuvântată, ascultă rugăciunea nevrednicilor tăi robi și soleşte întotdeauna pentru adormiții robii tăi! Mijlocește pururea pentru cei care te cinstesc cu dreaptă credință, care aleargă sub acoperământul tău și se roagă cu credință pentru cei bolnavi, năpăstuiți și întristați, însă mijlocirea și rugăciunea ta ne sunt și mai trebuincioase după moartea noastră. După Dumnezeu, la tine avem nădejde tare, căci nimeni din cei ce se roagă ție nu iese de la tine fără ajutor, decât cu bucurie, mângâiere și îndulcire. Preasfântă Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru să dăruiască celor adormiți iertare de păcate. Roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, căci mult poate rugăciunea Maicii spre bunăvoirea Stăpânului, fiindcă Domnul primește de la tine tot cuvântul despre iertare. Preasfântă Fecioară, primește rugăciunile pe care ți le aducem din toată inima și din tot sufletul nostru, pentru sufletele adormiților tăi robi. Te rugăm, Stăpână, ceea ce ești plină de dar, să îi ajuți cu îndrăznirea de Maică pe care o ai către Domnul. Ajută-i să se îndrepteze înaintea Celui ce

izbăvit de pierzarea veșnică trimițând în lume, Doamne, pe Fiul Tău, ca să ne răsară viața veșnică prin Crucea și Învierea Lui. Spre mila Ta nădăjduim, așteptăm Împărăția cea nesticăcioasă a slavei, cerem împărtășirea cu Domnul a celor adormiți și ne rugăm: Tatăl nostru, fă ca ei să uite toate scârbele și întristările pământești!

Tatăl nostru, veselește sufletele celor chinuiți în valurile vieții!

Tatăl nostru, mângâie-i la sânul Tău, precum își mângâie mama copiii!

Tatăl nostru, grăiește-le: „Păcatele vi s-au iertat”!

Tatăl nostru, primește-i în limanul cel fericit și liniștit!

Tatăl nostru, deschide-le cămarile îngerilor și ale sfinților!

Tatăl nostru, pe părinții și pe frații noștri adormiți, învrednicește-i veșnicilor Tale bunătăți!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Și Condacul 1

Cel ce cu iconomia Ta cea nepătrunsă ai pregătit pacea spre binele cel veșnic, hotărând tuturor vremea și felul sfârșitului, iartă păcatele celor din veac adormiți, primește-i în locașul luminii și al bucuriei și le deschide brațele părintești. Auzi-ne, Milostive, pe noi, cei ce le facem pomenirea și strigăm: Tatăl nostru, iubirea

Tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi și-i sălășluiește pe dânșii în curțile Tale precum este scris, trecând ca un bun greșelile lor cele de voie și cele fără de voie, și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă... Și acum...

Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât să fii îndreptățit întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vo oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei

necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacul 1

Cel ce cu iconomia Ta cea nepătrunsă ai pregătit pacea spre binele cel veșnic, hotărând tuturor vremea și felul sfârșitului, iartă păcatele celor din veac adormiți, primește-i în locașul luminii și al bucuriei și le deschide brațele părintești. Auzi-ne, Milostive, pe noi, cei ce le facem pomenirea și strigăm: Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Icosul 1

Pe Adam cel căzut și pe tot neamul i-ai izbăvit de pierzarea veșnică trimitând în lume, Doamne, pe Fiul Tău, ca să ne răsară viața veșnică prin Crucea și Învierea Lui. Spre mila Ta nădăjduim, așteptăm Împărăția cea nesticăcioasă a slavei, cerem împărtășirea cu Domnul a celor adormiți și ne rugăm:

celor morți cu slava cea vie; prin preschimbarea întregii făpturi, vom striga Ziditorului unele ca acestea:

Tatăl nostru, Tu ai zidit lumea spre biruința bucuriei și a binelui!

Tatăl nostru, ridică-ne din adâncul păcatului la sfințenie!

Tatăl nostru, dăruiește celor răposați să împărătească peste făpturile Tale în cinste!

Tatăl nostru, fă să le fie lor Hristos Domnul lumină pururea aprinsă!

Tatăl nostru, dă-ne și nouă ca împreună cu ei să prăznuim Paștile nesticăciunii!

Tatăl nostru, nu te despărți de robii Tăi până la sfârșit!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 13-lea

Preaîndurate Părinte, Cel ce ești fără de început și voiești ca toți să se mântuiască, Cel ce ai trimis la cei pierduți pe Fiul Tău și Dumnezeul nostru și ai turnat peste ei Duhul Cel de viață dătător, miluiește, iartă și mântuiește pe rudeniile noastre și pe toți cei din veac adormiți, iar cu solirile lor, cercetează-ne și pe noi, ca împreună cu ei să cântăm Ție, Mântuitorului și Dumnezeului nostru: Aliluia! (se zice de trei ori)

Apoi Icosul 1

Pe Adam cel căzut și pe tot neamul i-ai

Sângele Fiului lui Dumnezeu; prin moartea Lui sunteți înviați, a venit peste voi lumina Învierii”, Slăvind taina aceasta și noi strigăm:

Tatăl nostru, descoperă-le acum tot adâncul săvârșirilor Tale!

Tatăl nostru, Tu le-ai descoperit lumina soarelui și luna cea liniștită!

Tatăl nostru, fă să vadă și slava îngerilor care sunt pară de foc!

Tatăl nostru, Tu m-ai îndulcit cu frumusețea răsăritului și a apusului de soare, deci să vadă și ei lumina veșnicei Tale dumnezeiri!

Tatăl nostru, tot sufletul să fie luminat ca steaua dimineții și ca luceafărul zorilor!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 12-lea

Carnea și sângele nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Câtă vreme petrecem în trup suntem despărțiți de Hristos. Dacă nu murim, nu putem învia pentru veșnicie, căci se cade ca trupul acesta stricăcios să se îmbrace în nesticăciune și muritorul acesta să se lumineze cu nemurirea, ca astfel, în lumina zilei celei neînserate, să cânte neîncetat: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Așteptăm bucuria întâlnirii cu Domnul, razele luminoase ale Învierii, scularea din morminte a celor apropiați ai noștri și îmbrăcarea

Tatăl nostru, fă ca ei să uite toate scârbele și întristările pământești!

Tatăl nostru, veselește sufletele celor chinuiți în valurile vieții!

Tatăl nostru, mângâie-i la sânul Tău, precum își mângâie mama copiii!

Tatăl nostru, grăiește-le: „Păcatele vi s-au iertat”!

Tatăl nostru, primește-i în limanul cel fericit și liniștit!

Tatăl nostru, deschide-le cămările îngerilor și ale sfinților!

Tatăl nostru, pe părinții și pe frații noștri adormiți, învrednicește-i veșnicilor Tale bunătăți!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 2-lea

Cuviosul Macarie, fiind luminat de strălucirea Celui Preaînalt, a auzit glas de la un craniu de slujitor idolesc: „Când vă rugați voi, creștinii, pentru cei ce se chinuiesc în iad, au bucurie și păgânii”. Este minunată puterea rugăciunilor creștinești. Prin acestea, cele din adâncuri se luminează, când cântăm pentru toată lumea: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ne aducem aminte de cuvântul Sfântului Isaac Sirul, care spune: „Inima care iubește oamenii și dobitoacele se roagă întotdeauna cu lacrimi, pentru ca toată zidirea să se curățească”.

Deci și noi, cu îndrăznire, cerem ajutor de la Dumnezeu pentru cei din veac adormiți, strigând:

Tatăl nostru, ușurează întristarea părinților pentru pierderea fiilor!

Tatăl nostru, cei ce nu Te-au cunoscut pe pământ, să Te cunoască măcar în cer!

Tatăl nostru, miluiește-i pe toți cei ce au fost îngropați fără rugăciuni!

Tatăl nostru, primește-i în locașurile Tale pe cei ce au murit năprasnic de scârbe sau de bucurie!

Tatăl nostru, tuturor celor ce mor, trimite-le pacea și odihna sfinților!

Tatăl nostru, pentru rugăciunile celor ce au pățimit fără vină, iartă-i pe cei păcătoși!

Tatăl nostru, celor adormiți ușurează-le întristarea cu nădejdea întâlnirii în Sionul cel ceresc!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 3-lea

Vinovați suntem de necazurile lumii, de suferințele fapturilor necuvântătoare și de suferințele nevinovaților copii, fiindcă, prin căderea omului, s-au distrus fericirea și frumusețea făpturii. Tu, Cel mare dintre suferinzii cei nevinovați, Tu singur ai putere a ierta tuturor, deci iartă și întoarce lumii fericirea pe care a avut-o, ca și cei morți și cei vii să afle pacea, strigând: Aliluia!

Tatăl nostru, mântuiește-i pe cei ce mi-au binevestit cuvântul Tău!

Tatăl nostru, preamărește-i în fața îngerilor pe cei ce m-au învățat să Te iubesc!

Tatăl nostru, dăruiește bucurie celor ce m-au povățuit cu pilda vieții lor sfinte!

Tatăl nostru, îndulcește cu tainică mană pe cei ce m-au ajutat în zile grele!

Tatăl nostru, Împărăția Ta sfârșit nu are, fă să intre cei adormiți întru bucuria Ta!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 11-lea

Unde-ți este moarte, boldul? Unde-ți este întunecarea și frica cea mai dinainte, căci de acum înainte tu ești dorită, tu ne împreunezi nedespărțit cu Dumnezeu, tu ești o mare odihnă, tu ești o mare zi de sâmbătă. Apostolul striga: „Doresc să mor, ca să fiu împreună cu Hristos”; drept aceea, privind moartea ca pe o minunată așteptare și viață, strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Morții vor învia, se vor ridica din morminte și se vor bucura cei de pe pământ, fiindcă atunci se vor scula trupurile, duhovnicești, preamărite, nesticăcioase, luminate, oase uscate auzind cuvântul Domnului: „Îmbrăcați-vă cu vine, acoperiți-vă cu piele, sculați-vă din căruntețea vremurilor trecute, căci sunteți răscumpărați cu

Tatăl nostru, luminează cu soare frumos și încâlzește locașurile celor adormiți!

Tatăl nostru, să se șteargă pentru totdeauna vremea despărțirii!

Tatăl nostru, învrednicește-ne de bucuria întâlnirii cu ei în ceruri!

Tatăl nostru, fă să fim una cu Tine!

Tatăl nostru, întoarce-le celor răposați curăția pruncilor și bunătatea sufletului celor tineri!

Tatăl nostru, fă să fie viața lor cea veșnică o luminată sărbătoare a Paștilor!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 10-lea

La mormintele rudeniilor noastre ne curg lacrimi ca picăturile de ploaie și cu nădejde ne rugăm: Adeverește-ne, Doamne, că i-ai iertat pe toți, spune-le că îi primești în locașurile bucuriei. Descoperă aceasta în taina sufletului nostru, ca să cântăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Îmi îndrept privirea în depărtare pe calea vieții trecute și văd o mulțime din cei care au răposat din prima zi și până acum, binefăcători ai mei, și cu îndatorată dragoste strig:

Tatăl nostru, miluiește-i pe toți cei ce mi-au dorit și mi-au făcut mie bine!

Tatăl nostru, învrednicește-i măririi Tale pe părinții și pe frații noștri și pe cei de aproape!

Icosul al 3-lea

Lumină lină, Răscumpărătorul tuturor, auzind de oftarea Ta pe Cruce pentru vrăjmașii Tăi: „Părinte, iartă-le păcatul!”, în numele iertării tuturor, îndrăznim și noi a ne ruga Tatălui pentru veșnica odihnă a vrăjmașilor Tăi și ai noștri:

Tatăl nostru, iartă celor ce au vărsat sânge nevinovat!

Tatăl nostru, iartă celor ce și-au făcut bunăstarea pe lacrimile aproapelui!

Tatăl nostru, nu judeca pe cei ce ne-au obijduit cu clevetire și cu nedreptate!

Tatăl nostru, răsplătește cu milă pe toți cei obijduiți de noi!

Tatăl nostru, fă ca această rugăciune pentru ei să fie primită drept taină a împăcării!

Tatăl nostru, rupe zapisul păcatelor părinților și fraților noștri răposați!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 4-lea

Mântuiește, Doamne, pe cei ce s-au sfârșit în suferințe grele prin ucideri, îngropați de vii, mistuiți de grindină, de ger sau din cădere de la înălțime; deci pentru întristarea sfârșitului lor, dăruiește-le bucuria Ta cea veșnică, pentru ca să binecuvinteze vremea lor de suferință ca timp al răscumpărării lor, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Dăruiește, Doamne, tuturor cărora le-ai luat viața din fragedă tinerețe, tuturor cărora le-ai dat cununa de spini, tuturor celor ce nu au cunoscut fericirea pământescă, mila Ta cea nesfârșită. Tu îi vei răsplăti cu razele iubirii Tale nesfârșite, dincolo de mormânt, iar noi strigăm:

Tatăl nostru, răsplătește celor ce au murit sub sarcinile grele ale ostnelilor!

Tatăl nostru, primește în cămările Raiului pe pruncii adormiți și pe fecioare!

Tatăl nostru, învrednicește-i veseliei la Cina Fiului Tău!

Tatăl nostru, odihnește-i pe cei singuratici, orfani și străini, pentru care nu are cine să se roage!

Tatăl nostru, să se stingă păcatele lor de razele calde ale atotiertării Tale!

Tatăl nostru, dăruiește robilor Tăi mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri haina albă a biruinței!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 5-lea

Ai dăruit, Doamne, neamului omenesc moartea, ca cel de pe urmă mijloc de înțelegere și de pocăință; la groaznica judecată se descoperă deșertăciunile pământești, pornirile trupești se liniștesc, mintea cea semeață se smerește, dreptatea cea veșnică se descoperă, căci și

pe cei ce s-au mântuit din cinul călugăresc și din cel mirenesc!

Tatăl nostru, primește-i pe păstorii cei cucernici, împreună cu fiii lor duhovnicești!

Tatăl nostru, să întâmpine robii Tăi pe Mirele Hristos cu făclii aprinse!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 9-lea

Binecuvântați, nu pierdeți timpul, care trece repede. Fiecare ceas, fiecare clipă ne apropie tot mai mult de mormânt; noua albire a părului, slăbirea puterii sunt vestitoare de lumea cea viitoare, sunt martorii stricăciunii pământești; ne vestesc că totul trece pe alături și se apropie fericirea cea veșnică, unde nu sunt nici lacrimi, nici suspine, ci numai cântare de biruință: Aliluia!

Icosul al 9-lea

După cum toamna copacii se dezbracă de frunze, așa și viața noastră merge spre cădere, cu fiecare an, cu fiecare lună, floarea tinereții se veștejește, lumina bucuriilor se stinge, bătrânețea cea grea se apropie, prietenii mor, cei de aproape se depărtează. Voi, cei ce erați cândva tineri, plini de bucurie și de fericire, unde sunteți acum? Mormintele voastre zac fără glas, dar sufletele lor sunt în mâna Ta, Doamne, de aceea grăim:

Tatăl nostru, privirea și îngrijirea pentru lumea de dincolo de mormânt ne cheamă la rugăciune!

Tatăl nostru, să fie sângele Fiului Tău izvor de viață pentru cei cărora le facem pomenirea!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 8-lea

Lumea întreagă se înfățișează ca un sfânt mormânt obștesc. Pretutindeni se găsește praful fraților și al părinților noștri, zidiți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, rudenii ale noastre întru Adam. Tu singur ești Acela ce fără conținere ne-ai iubit. Iartă-i pe toți cei ce au murit de la început și până acum, ca să cânte ei iubirii Tale de oameni: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Vine ziua vaiului ca un foc arzător, ziua cea mare și înfricoșătoare a Judecării celei de pe urmă, când se vor descoperi cele ascunse ale oamenilor și se va deschide Cartea Cunoștinței. „Împăcați-vă cu Dumnezeu înainte de acea zi!”, strigă apostolul Pavel. Doamne, ajută-ne, și, cu lacrimile celor vii, împlinește neajunsurile celor morți când strigăm:

Tatăl nostru, în ceasul Judecării, învrednicește-i pe ei și pe noi de mila Ta aducătoare de bucurie!

Tatăl nostru, încununează-i cu slavă pe cei ce au suferit munci pentru Tine și pentru aproapele!

Tatăl nostru, dăruiește adevărul Tău celor curățiți prin necazul acestei lumi pământești!

Tatăl nostru, Cel ce știi numele tuturor, primește-i

păcătoșii cei îndărătnici în credință, când sunt pe patul de moarte, mărturisesc că este Dumnezeu. Pentru aceea, ei veșnic cer îndurarea Ta, strigând: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Părinte a toată îndurarea, Tu luminezi ziua cu soarele, Tu îndulcești pământul cu roade, Tu veselești lumea cu frumusețea, precum pe prieteni, așa și pe vrăjmașii Tăi; noi credem că și dincolo de mormânt, în veșnicie, îndurarea Ta este nesfârșită, miluind chiar și păcătoșii cei cu totul lepădați; de aceea ne rugăm:

Tatăl nostru, ne întristăm pentru hulitorii de sfințenie și pentru fărădelegile lor!

Tatăl nostru, fă să fie și asupra lor, voia Ta de mântuire!

Tatăl nostru, fie-Ți milă de cei răniți de necredința cea pierzătoare!

Tatăl nostru, iartă-i pe cei ce s-au sfârșit fără pocăință!

Tatăl nostru, mântuiește-i pe cei ce s-au pierdut în păcate grele și întunecate!

Tatăl nostru, fă să se stingă flacăra necredinței în marea bunătății Tale!

Tatăl nostru, Biruitorul iadului, izbăvește-i de osândirea în iad pe părinții și pe frații noștri mutați din lume!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 6-lea

Este groaznic întunericul sufletului depărtat de Dumnezeu, chinuit de conștiință și de scrâșnirea dinților, de focul cel nestins și de viermele cel neadormit. Eu tremur, gândind că aceea va fi și suferința mea, deci pentru mine însumi mă rog și pentru cei ce suferă în iad, ca să se pogoare peste ei rouă răcoritoare, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Unde era să răsară lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, dacă nu peste cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții? De aceea Te și pomenesc sufletele cele din iad; pogoară-Te, dar, din nou, în cele mai de jos ale pământului și scoate-i întru bucurie pe cei ce s-au despărțit de Tine prin păcatele lor, însă de Tine nu s-au depărtat. Deci în numele Fiului și al Duhului Sfânt, ne rugăm Tatălui:

Tatăl nostru, fiii Tăi se chinuiesc, miluiește-i!

Tatăl nostru, grele sunt păcatele lor, dar îndurarea Ta este mare!

Tatăl nostru, Tu ai trimis pe Fiul Tău ca să-i mântuiască pe cei păcătoși!

Tatăl nostru, cercetează necazul cel amar al sufletelor care s-au depărtat de Tine!

Tatăl nostru, miluiește-i pe cei ce au prigonit adevărul din neștiință!

Tatăl nostru, iubirea Ta să le fie nu foc, ci răcoare în rai!

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 7-lea

Voind, Doamne, să dai mână de ajutor celor morți, le-ai îngăduit să se arate în vis și prin vedenii celor vii, ca aceștia, pomenind cu dragoste pe cei adormiți, să facă în amintirea lor fapte bune și, nevoindu-se cu credință, să strige cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Biserica lui Hristos înalță rugăciuni pentru cei adormiți în toată lumea, în fiecare zi, la orice ceas, în tot pământul. Păcatele lumii se curățesc cu sângele cel curățitor al Mielului lui Dumnezeu. Sufletele celor adormiți se ridică din moarte la viață și de pe pământ la cer, cu puterea rugăciunilor de la Altarul Domnului:

Tatăl nostru, fie mijlocitoare Biserica pentru cei adormiți, ca să le facă scară către cer!

Tatăl nostru, îndură-Te de ei pentru solirea Preasfintei Fecioare și a tuturor sfinților!

Tatăl nostru, curățește-i pe cei pentru care credincioșii strigă către Tine ziua și noaptea!

Tatăl nostru, pentru nerăutatea pruncilor, iartă-i pe părinții lor!

Tatăl nostru, pentru lacrimile mamelor, răscumpără păcatele fiilor!

Tatăl nostru, primește milosteniile și rugăciunile noastre ca împlinire la faptele lor bune!